

Pan Samet

Po dlouhé době jsme dojeli do Bohušovic, vzala jsem svůj batoh a přidala jsem se k dlouhé řadě lidí jdoucích pěšky do Terezína. Šla jsem pomalu za panem Sametem. Před sebou jsem viděla jeho ohnutá záda, na nichž vlekl batoh a kufr – na jeho velké ruce vyvstávaly modré žíly – námahou. V Prostějově byl pan Samet majitelem pěkného obchodu v rohovém domě nynější Netušilovy ulice a Husserlova náměstí, prodával krásné a exotické ovoce. V zimě u něho tatínek kupoval povoskovaná jablka z Kalifornie. Jednou pan Samet, sionista, přinesl grepfruity z Palestiny. Nikdo nevěděl, jak se mají jíst, jak je zbavit hořkosti – přidávali jsme ještě a ještě cukr, nevěděli jsme, že je třeba odstranit tenkou hořkou blanku. V Prostějově se vyprávělo, že pan Samet byl dokonce v Americe!

V Terezínské pamětní knize jsem se dozvěděla, že pan Samet a jeho paní Fany byli posláni z Terezína oním transportem, který skončil v Baranoviči. Tam je zastřelili, tak jako mou přítelkyni Ruth a její rodiče, jako mamčin bratranec Gustava a strýčka Josefa. Patří k mnohým usmrceným, které jsem znala, které jsem měla ráda, kterých jsem si vážila. Žijí ještě v mé paměti a asi v ní budou žít, dokud budu žít já.